

הקדמה אחרת לתקוני הזוהר

בראשית ברא אלהים וגומה, פתיב (דניאל יב ג) המשפילים יזוהרו פזוהר הרקיע וגומה, אליו אינון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי חייא, ורבי יצחק, ושאר חבריא, דאזוהרו זהירו לעילא פזוהר הרקיע, מאי פזוהר, אלא פד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא, וקראו ליה ספר הזוהר, ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין פככבים לעולם ועד, דלא אתחשיד נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין, כההוא זמנא דאתחבר האי חבורא, רשותא אתידיב לאליהו לאסקמא עמהון ביה, ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין, ונשמתין עלאין, למחוי עמהון באסקמותא ורעותא פחדא.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך פלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין, ועלמין דאתגליין, ובהון אתכסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון, ומיחד לון, ובגין דאנת מלגאו, כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר, אתחשיב ליה פאלו אפריש בך.

ואלין עשר ספירן אינון אזלין פסדרון, חד אריה, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לה, לא לעילא ולא לתתא ולא מפל ספרא, לבושין תקינת לון, דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא, וכמה גופין תקינת לון, דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון, ואתקריאו בתקונא דא, חסד דרושא ימינא, גבורה דרושא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

חכמה מוקא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל אלין תרין פתיב (דברים כט כח) הנסתרות ליהו"ה אלהינו, פתר עליון איהו פתר מלכות, ועליה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו ארח אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, כמנא דאשקי לאילנא, ואתרבי בההוא שקיו.

רבון העולמים, אנת הוא עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו, ויהו נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגו ולבר, ובראת שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, ובארעא אלגין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחייון ועופין וננין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית דידע בך פלל. (דף יז ע"ב) ובר מינך לית יחידא בעלאי ותתאי, ואנת אשתמודע אדון על פלא, וכל ספירן פל חד אית ליה שם ידיע,

וּבְהוֹן אַתְּקְרִיאוּ מְלֹאכְבִּיא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלְא כָּל שְׁמַהֲן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ
דְּכְלָהוּ, וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אַשְׁתְּאַרוּ כְּלָהוּ שְׁמַהֲן כְּגוּפָא כְּלָא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּ חַכִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא, אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִפִּינָה יְדִיעָא, לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא אֲלָא
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבִנֵי נְשָׂא, וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִיד אַתְנַהֲיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן
צָדֵק וּמְשַׁפֵּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נְשָׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מְשַׁפֵּט עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, צָדֵק
מְלִכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזִנֵי צָדֵק תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט, הִין צָדֵק אוֹת פְּרִית, כְּלָא לְאַחֻזָּא אִיד אַתְנַהֲיג
עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מְשַׁפֵּט יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מְכַל
אַלִּין מִדּוֹת כְּלָל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדָךְ, דְּהָא רְשׁוּתָא אַתְנַהֲיב לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה
דְּלֹא אַתְנַהֲיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם פֶּר נֶשׁ עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה הַגְדוּלָה
וְהַגְבוּרָה וְכו' (ד"ה א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוֹן אִינוּן דְּמִיכִין דְּחֻבְרוֹן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אַתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן,
הַקִּיצוּ וְרַנְנּוּ שׁוֹכְנֵי עִפְר (ישעיהו כו יט), אֲלִין אִינוּן צַדִּיקָא דְאִינוּן מִסְטְרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בְּה (שיר
ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר, וְלֹא אִינוּן מִתִּים, וּבְגִין דָּא אַתְמַר כְּהוֹן הַקִּיצוּ וְרַנְנּוּ וְכו', הַקִּיצוּ אַנְתָּ
וְאַבְהֹן, רַעֲיָא מְהִימְנָא אַתְעָר אַנְתָּ וְאַבְהֹן לְאַתְעָרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגַלּוּתָא, דְּעַד כְּעַן
צַדִּיקָא כְּלָהוּ דְמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תַלַּת קָלִין לְגַפִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיה קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ
אַתְמַר (שיר ה ב) קוֹל דְּדוּדֵי דוּפֵק לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אַתְוֹן דִּילִיָּה, וְיִימָא כְּהוֹן, פִּתַחִי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי
יִזְנְתִי תַמְתִּי, דְּהָא תַם עוֹנֵה פַת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוּתָךְ (איכה ד כב).

שְׂרַאשֵׁי נְמַלְא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נְמַלְא טַל אֲלָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתָּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא
דְּאַתְחַרְבֵי בִי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאֲלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי, וְעֵאֲלָנָא בִישׁוּבָא, לֹא חֲכִי, דְּלֹא עֵאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא
דְּאַנְתָּ בְּגַלּוּתָא, הֲרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרַאשֵׁי נְמַלְא טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגַלּוּתָא, שְׁלִימוּ דִילָהּ וְחִיִּים
דִילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו, וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְלֹא מְחוּשְׁבֵן ט"ל, אֲלָא יו"ד
ה"א וּא"ו, דְּסִלְקוּ אַתְוֹן לְחֻשְׁבֵן ט"ל, דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מְנַבְיַעוּ דְּכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין, מִיָּד
קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַבְהֹן קְדִישִׁין עֲמִיָּה, עַד כַּאן רָזָא דִּיהוּדָא, מִכַּאן וְאִילָךְ פְּרַשְׁתָּא קַדְמָאָה
דְּסַתְרֵי אֲזִרִיתָא.

פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד יְהוּ"ה לִירִיאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (תהלים כה יד),
סו"ד אֲלִין אִינוּן שְׁבַעִין אַנְפִּין, דְּאַתְפַּרְשׁ מִלַּת בְּרַאשִׁית בְּהֵאִי פְּרַשְׁתָּא.

תקוּנַת קַדְמָאָה

בְּרַאשִׁית, ב' רַאשִׁית, זֶה הַשְּׁעַר לִיהוּ"ה צַדִּיקִים יְבֹאוּ בו (תהלים קיח כ), דָּא אִיהוּ תְרַעָא דְצַדִּיקָא,
דְאִית לֹון רְשׁוֹ לְאַעְלָא תַמָּן, וְאַחֲרֵינִין וְדִלָּא אִינוּן